

Et middelalderligt Signet,

fundet ved Læborg.

Meddelt af Højskolelærer Dr. phil **Marius Kristensen**,
Askov.

I Forsommeren 1906 blev til Nationalmuseet indsendt et Blysignet, som var fundet af et Skolebarn i en Grusgrav ved Læborg. Overfladen var helt iltet, saa det saa ud som Gips, men ellers var det udmærket bevaret, og baade Billedet, en Fyrste siddende paa en Foldestol, med Kappe om Skulderen, Sværd i højre og Spyd i venstre Haand, og Overskriften + BALDWINVS. DVX. FLANDRENSIV. var paa intet Punkt beskadiget. Nationalmuseets 2den Afdeling sendte et Aftryk af Signetet til det belgiske Biblioteks Rigsarkiv med Fore-

spørgsel om dets Alder, og Underarkivar J. Cuvelier har nu behandlet det i en Afhandling i det belgiske Biblioteks- og Arkiv-Tidskrift.¹

Efter hele sit Udseende maa Signetet høre hjemme i det 11. Aarhundrede eller Tiden nærmest før eller efter dette. I denne Tid har Flandern imidlertid ikke mindre end fire Grever af Navnet Baldvin (B. IV, den skæggede 988—1035, B. V af Lille 1035—1067, B. VI af Mons 1067—1070, og Baldvin VII med Øksen 1111—1119). Imidlertid kender man Baldvin Vs og Baldvin Vils Segl, og begge disse har *Rytterbillede* af Fyrsten, medens *Tronbillede* ikke kendes i Segl fra deres eller den mellemliggende Tid. Derimod har man Tronbillede paa Arnold den Gamles Segl fra 941. Endvidere har Billedet paa Læborg-Signetet tydeligt Skæg, medens Baldvin V og VII fremstilles skægløse. Begge disse Omstændigheder peger hen til Baldvin IV, som ikke blot kaldes, men nævner sig selv *den skæggede* (*honesta barba*). Dragten og Tronstolens Form tyder ogsaa paa gammel Tid, og intet taler imod at henhøre det til Baldvin IV.

Derimod er der andre Mærkelgheder ved det fundne Signet. Der er først Titelen *dux* (Hertug), medens Herrerne af Flandern ellers kaldes *Grever* (*comes*). Men man har enkelte Eksempler paa Brugen af den anden Titel, saa den kan ikke gøre Ægtheden tvivlsom.

Mærkeligere er det, at Signetet er af *Bly*, men ogsaa herpaa har man andre Eksempler; saaledes lod Grev Vilhelm af Henegouw og Holland i 1344 paa en Rejse i Prøjsen lave sig et Signet af Bly.

¹) Revue des Bibliothèques et Archives de Belgique IV. 372 og V 25 (Bruxelles 1906—07).

Hvad endelig Findestedet angaar, kan man jo minde om, at Danmark og Flandern havde stærke Forbindelser med hinanden; Knud den Hellige var gift med en flandersk Grevedatter, og hans Søn Karl fulgte efter Baldvin VII som Greve i Flandern.

Noget absolut sikkert kan jo ikke siges, men det er ganske rimeligt, at en af de flanderske Grever Baldvin (snarest Baldvin IV) har foretaget en Rejse i Danmark (vi véd dog intet om en saadan Rejse, men der er i Jylland fundet en Del flanderske Mønter netop fra Baldvin IV.s Tid), og at han paa Rejsen har ladet sig skære et midlertidigt Signet af Bly, som saa er bleven tabt (Læborg ligger nær ved den gamle Landevej fra Viborg til Ribe og Slesvig). Det maa være bortkommet, medens dets Ejer levede, da man ved Ejerens Død sønderbrød hans Signet for at hindre senere Dokumentforfalskninger. Under alle Omstændigheder er det gamle Signet endnu et Vidnesbyrd om middelalderlige Forbindelser mellem Danmark og Flandern.

For øvrigt har dette Fund iflg. Hr. Cuvelier endnu den Betydning, at det er det eneste Blysignet fra Middelalderen, man overhovedet har opbevaret til vore Dage, og at det er det ældste kendte Signet med Tronbillede (det ældste kendte *Segl* med Tronbillede er ogsaa flandersk, nl. Arnold den Gamles fra 941).
